İbn Abbâs -radıyallahu anhumâ-'dan rivayet edildiğine göre dedi ki:Bedir gününde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- müşriklere baktı.Onlar bin kişi idi.Ashabı ise üçyüzdokuz adamdı.Bunun üzerine Allah'ın Nebîsi -sallallahu aleyhi ve sellem- kıbleye döndü,sonra ellerini uzattı.Rabbine şöylece niyaz etmeye koyuldu:''Allah'ım! Bana verdiğin vaadini gerçekleştir.Allah'ım! Bana vaat ettiğini ver.Allah'ım! Eğer Müslüman olan bu topluluğu helak edecek olursan yeryüzünde sana ibadet edilmez.'' Ellerini uzatıp kıbleye dönmüş olduğu halde rabbine yalvarışını,ridası omuzlarından düşünceye kadar sürdürdü.O zaman Ebu Bekir yanına gelip ridasını aldı,omuzlarına koydu.Arkasından ona sarılarak,dedi ki:Ey Allah'ın Nebisî!Rabbine bu kadar yalvarışın yeter.Şüphesiz ki o sana verdiği sözünü gerçekleştirecektir.Bunun üzerine aziz ve celil Allah:''Hani siz Rabbinizden imdat istiyordunuz da:Muhakkak ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediyorum diye duaznıza karşılık vermişti.''(Enfal,9) buyruğunu indirdi.Allah ona meleklerle yardım etti.Ebu Zümeyl,dedi ki:İbn Abbâs bana tahdis edip dedi ki:O gün Müslümanlardan bir adam önünde giden müşriklerden bir adamın arkaından hızlıca koşuyorkenüzerinden kamçı ile

indirilen bir darbe sesi ile ilerle hayzum diyen bir suvarüi sesi duyuverdi.Önündeki müşriğe baktı,yere yıkıldığını görüverdi.Ona bakınca burnunda bir bere izinin bulunduğunu ve kamçı darbesi gibi yüzünün yarılmışolduğunu ve bütün buralarının morarmış olduğunu gördü.Ensardan olan o zat gelip bunu Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e anlatınca ''doğru söylüyorsun,o üçüncü semadan gelen yardımcılardandı''buyurdu.O gün yetmiş kişiyi öldürmüş,yetmiş kişiyi de esir almışlardı.Ebu Zümeyl dedi ki:İbn Abbâs,dedi ki:Esirleri aldıklarında Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Ebu Bekir ve Ömer'e:''Bu esirler hakkında görüşünüz nedir?'' Buyurdu.Ebu Bekir:Ey Allah'ın Nebisî.Bunlar amca ve aşiret çocuklarıdır.Onlardan fidye almanı uygun görüyorum.Böylelikle o bizim için kafirlere karşı bir güç olur.Umulur ki Allah onları İslam'a hidayet eder.Sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:''Peki ey Hattâb'ın oğlu! Senin görüşün nedir?'' buyurdu.Ömer şu cevabı verdi:Hayır,Allah'a yemin ederim ki ey Allah'ın Rasûlü! Ebu Bekir ile aynı görüşte değilim ama benim görüşüm şudur:Bize imkan ver,bunların boyunlarını vuralım.Ali'ye Akil'e karşı imkan ver o onun boynunu vursun.Bana filan kimseye karşı imkan ver -Ömer'in bir akrabasını kasdederek- ben de onun boynunu vurayım.Şüphesiz bunlar küfrün önderleri ve ileri gelenleridir.Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-

Ebu Bekir'in söylendiğinden hoşlandı ama benim söylediğimden hoşlanmadı.Ertesi gün geldiğimde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ve Ebu Bekir'in oturmuş ağladıklarını gördüm.Ben Ey Allah'ın Rasûlü! Bana senin ve arkadaşının hangi sebepten dolayı ağladığını haber ver.Eğer ağlama imkanım olsa ağlarım.Ağlayamazsam siz ağladığınız için ağlamaklı olurum.Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:''Ben arkadaşlarının bana yaptıkları fidye alma tekliflerinden ötürü ağlıyorum.Onların azapları bana şu ağaçtan daha yakında gösterildi.''Bununla Allah'ın nebisine -sallallahu aleyhi ve sellem- yakın bir ağacı kastetmişti.Aziz ve Celil Allah'da :'(Yeryüzünde çokça savaşıp zaferler kazanıncaya kadar esirler alması hiçbir peygambere yaraşmaz.Artık elde ettiğiniz ganimetten helal ve hoş yeyin.) (Enfal:67-69) buyruklarını indirdi.Böylece Allah onlara ganimeti helal kıldı.Müslim rivayet etmiştir.

İbn Abbâs -radıyallahu anhumâ-'dan rivayet edildiğine göre dedi ki:Bedir gününde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- müşriklere baktı.Onlar bin kişi idi.Ashabı ise üçyüzdokuz adamdı.Bunun üzerine Allah'ın Nebîsi -sallallahu aleyhi ve sellem- kıbleye döndü,sonra ellerini uzattı.Rabbine şöylece niyaz etmeye koyuldu:''Allah'ım! Bana verdiğin vaadini gerçekleştir.Allah'ım! Bana vaat ettiğini ver.Allah'ım! Eğer Müslüman olan bu topluluğu helak edecek olursan yeryüzünde sana ibadet edilmez.'' Ellerini uzatıp kıbleye dönmüş olduğu halde rabbine yalvarışını,ridası omuzlarından düşünceye kadar sürdürdü.O zaman Ebu Bekir yanına gelip ridasını aldı,omuzlarına koydu.Arkasından ona sarılarak,dedi ki:Ey Allah'ın Nebisî!Rabbine bu kadar yalvarışın yeter.Şüphesiz ki o sana verdiği sözünü gerçekleştirecektir.Bunun üzerine aziz ve celil Allah:''Hani siz Rabbinizden imdat istiyordunuz da:Muhakkak ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediyorum diye duaznıza karşılık vermişti.''(Enfal,9) buyruğunu indirdi.Allah ona meleklerle yardım etti.Ebu Zümeyl,dedi ki:İbn Abbâs bana tahdis edip dedi ki:O gün Müslümanlardan bir adam önünde giden müşriklerden bir adamın arkaından hızlıca koşuyorkenüzerinden kamçı ile indirilen bir darbe sesi ile ilerle hayzum diyen bir suvarüi sesi

duyuverdi.Önündeki müşriğe baktı,yere yıkıldığını görüverdi.Ona bakınca burnunda bir bere izinin bulunduğunu ve kamçı darbesi gibi yüzünün yarılmışolduğunu ve bütün buralarının morarmış olduğunu gördü.Ensardan olan o zat gelip bunu Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e anlatınca ''doğru söylüyorsun,o üçüncü semadan gelen yardımcılardandı''buyurdu.O gün yetmiş kişiyi öldürmüş,yetmiş kişiyi de esir almışlardı.Ebu Zümeyl dedi ki:İbn Abbâs,dedi ki:Esirleri aldıklarında Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Ebu Bekir ve Ömer'e:''Bu esirler hakkında görüşünüz nedir?'' Buyurdu.Ebu Bekir:Ey Allah'ın Nebisî.Bunlar amca ve aşiret çocuklarıdır.Onlardan fidye almanı uygun görüyorum.Böylelikle o bizim için kafirlere karşı bir güç olur.Umulur ki Allah onları İslam'a hidayet eder.Sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- :''Peki ey Hattâb'ın oğlu! Senin görüşün nedir?'' buyurdu.Ömer şu cevabı verdi:Hayır,Allah'a yemin ederim ki ey Allah'ın Rasûlü! Ebu Bekir ile aynı görüşte değilim ama benim görüşüm şudur:Bize imkan ver,bunların boyunlarını vuralım.Ali'ye Akil'e karşı imkan ver o onun boynunu vursun.Bana filan kimseye karşı imkan ver -Ömer'in bir akrabasını kasdederek- ben de onun boynunu vurayım.Şüphesiz bunlar küfrün önderleri ve ileri gelenleridir.Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Ebu Bekir'in söylendiğinden hoşlandı ama benim söylediğimden hoşlanmadı.Ertesi gün geldiğimde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ve Ebu Bekir'in oturmuş ağladıklarını gördüm.Ben Ey Allah'ın Rasûlü! Bana senin ve arkadaşının hangi sebepten dolayı ağladığını haber ver.Eğer ağlama imkanım olsa ağlarım.Ağlayamazsam siz ağladığınız için ağlamaklı olurum.Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:''Ben arkadaşlarının bana yaptıkları fidye alma tekliflerinden ötürü ağlıyorum.Onların azapları bana şu ağaçtan daha yakında gösterildi.''Bununla Allah'ın nebisine -sallallahu aleyhi ve sellem- yakın bir ağacı kastetmişti.Aziz ve Celil Allah'da :'(Yeryüzünde çokça savaşıp zaferler kazanıncaya kadar esirler alması hiçbir peygambere yaraşmaz.Artık elde ettiğiniz ganimetten helal ve hoş yeyin.) (Enfal:67-69) buyruklarını indirdi.Böylece Allah onlara ganimeti helal kıldı.

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Bedir gazvesi olacağı zaman Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- müşriklere doğru baktı ve onlar bin kişiydiler.Ashabı ise üçyüzondokuz kişiydi.Müşriklere göre ashabının az olduğunu anladı.Allah'ın Peygamberi -sallallahu aleyhi ve sellem- kıbleye döndü.Sonra da ellerini kaldırdı.Dua etmeye ve duada sesini yükseltmeye başladı.Ve şöyle söylüyordu:''Allah'ım! Bana verdiğin vaadini gerçekleştir.Allah'ım! Bana vaat ettiğini ver.Allah'ım! Eğer Müslüman olan bu topluluğu helak edecek olursan yeryüzünde sana ibadet edilmez.'' Yani Allah'ım! bana vaad eyttiğini gerçekleştir.Kafirlere karşı müslümanlara yardım et.Eğer sen bu müslümanları helak edersen yeryüzünde sana ibadet edilmez.Ellerini kaldırır durumda ve kıbleye dönerek üzerinden ridası düşene kadar dua etmeye devam etti.Ebu Bekir -radıyallahu anh- geldi ve ridasını aldı,onu omuzuna koydu.Sonra ona arkasından sarıldı.Ve Ey Allah'ın Nebisî dedi:Rabbine dua ettiğin yeter.Mühakkak ki o sana vaad ettiğini yerine getirecektir.Allah -Azze ve Celle- şu buyruğunu indirdi:(Hani siz Rabbinizden imdat istiyordunuz da:Muhakkak ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediyorum diye duaznıza karşılık vermişti.)(Enfal,9)Allah'tan kurtuluş dilediniz ve yardım istediniz.Size icabet etti,size ardı ardına bin melek ile yardım etti.Sonra da İbn Abbâs -radıyallahu anhumâ- o gün Müslümanlardan bir adam önünde giden müşriklerden bir adamın arkaından hızlıca koşuyorken üzerinden kamçı ile indirilen bir darbe sesi ile ''ilerle Hayzum'' diyen bir suvari sesi duyuverdi.Müşriğin ölü olarak düştüğünü gördü.Ve yüzünde burun kısmında kırbaç izi ve

yüzünde yarıklar buldu.Ensardan olan o adam Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e olaydan haber verdi.Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onun üçüncü semadan bir melek olduğunu haber verdi.Hayzum o meleğin atının ismidir.O gün yetmiş kişiyi öldürdüler ve yetmiş kişiyi esir aldılar.O esirleri aldıktan sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Ebu Bekir ve Ömer -radıyallahu anhumâ'ya şöyle buyurdu:Bu esirlere ne yapalım?Ey Allah'ın Nebisî.Bunlar amca ve aşiret çocuklarıdır.Onlardan fidye almanı uygun görüyorum.Böylelikle o bizim için kafirlere karşı savaşta bir güç olur. Umulur ki Allah onları İslam'a hidayet erdirir.Ömer dedi ki:Hayır Allah'a yemin olsun ki:Ey Allah'ın Rasûlü ben Ebu Bekir'in görüşüne katılmıyorum.Lakin ben onlardan her birini öldürmemizi ve bizden her birimizi esirlerden olan kendi akrabamızı öldürmemizi sağla.Çünkü onlar küfrün önderleri ve sapıkların başıdırlar.Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Ebu Bekir'in görüşüne meyletti.Ömer'in görüşüne meyletmedi.Ömer -radıyallahu anh- ertesi gün geldiğide Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ve Ebu Bekir'in oturmuş ağladıklarını gördü.Ömer -radıyallahu anh- Ey Allah'ın Rasûlü! Bana senin ve arkadaşının hangi sebepten dolayı ağladığını haber ver dedi.Eğer ağlama imkanım olsa ağlarım.Ağlayamazsam siz ağladığınız için ağlamaklı olurum.Ve sizin ağlamanıza ortak olurum.Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ona Allah Teâlâ'nın esirlerden fidye kabul etme sözünü söyleyenlere azabı arz ettiğini haber verdi.Onların azapları bana şu ağaçtan daha yakında gösterildi.Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yakın bir ağaca doğru işaret etti.Allah Azze ve Celle (Yeryüzünde çokça savaşıp zaferler kazanıncaya kadar esirler alması hiçbir peygambere yaraşmaz.Artık elde ettiğiniz ganimetten helal ve hoş yeyin.) (Enfal:67-69)ayetlerini indirdi.Allah'ın nurunu söndürmek isteyen,dinini yok etmek isteyip onları esir almakta acele etmek ve onlardan gelecek fidye karşılığı bırakmak değilde kafirlerle savaşmak uygun ve gerekli olandır.Onların yok edilmeleri uyarınca ve şerlerinin boşa çıkarılmalarına karşı az bir menfaattır.Onların şerri ve gücü olduğu müddetçe en uygun olan esir alınmamalarıdır.Eğer şerleri yok olur ve zayıflarlarsa o vakit onlardan esir almak ve onları bırakmak konusunda bir beis yoktur.Sonra da Allah onlara kafirlerden zorla aldıkları malları helal kılmıştır.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/10555